

یادداشت

رشد فوتبال ایران بسیار کند است

مسعود آقابالی
مدیرین
بین المللی فوتبال

تیم‌های فوتبال حاضر در لیگ برتر، تحت فشار بالایی رسانه‌ای ناگزیر به جوان‌گرایی روی آورده‌اند؛ اتفاقی که بی‌تردید مثبت است و بدون شک تأثیر خود را در تیم ملی نیز نشان خواهد داد. دعوت بازیکنان جوان لیگ برتری به تیم ملی، میانگین سنی این تیم را کاهش می‌دهد و به نوسازی

آن کمک می‌کند.

به جز سه، چهار تیم دولتی لیگ برتر، سایر باشگاه‌ها خصوصی هستند و در شرایط سخت اقتصادی، با خطر ورشکستگی مواجه‌اند. تراز مالی باشگاه‌ها باید مثبت باشد؛ چرا که بدون تراز مثبت و بدون درآمد پایدار، تیم‌ها صرفاً هزینه می‌کنند و دوام نخواهند آورد.

در این میان، باشگاه‌های متمول مانند استقلال، سپاهان، پرسپولیس و تراکتور با جذب بازیکنان خارجی باکیفیت توانسته‌اند به برتری فنی در مسابقات دست یابند. اما تیم‌های جوان، هر چند شروع‌های خوبی دارند، اما معمولاً در ادامه فصل توانایی مقابله با تیم‌های باتجربه را از دست می‌دهند.

نکته مهم این است که همه تیم‌های فوتبال حاضر در لیگ برتر ایران در مسیر رشد قرار دارند، اما این رشد بسیار کند است؛ در حالی که فوتبال کشورهای آسیایی روزبه‌روز پیشرفت می‌کند. در واقع، فوتبال ایران برای آنکه بتواند در ۱۰ سال آینده با فوتبال آسیا رقابت کند، به حداقل ۱۵ آکادمی استاندارد در سراسر کشور نیاز دارد.

وقتی تیم‌های پایه ایران توان رقابت با رقبای آسیایی را ندارند و شکست می‌خورند، این پیام را منتقل می‌کند که فوتبال ایران در سطح تیم‌های درجه دو قاره آسیا قرار گرفته است. نبود سرمایه‌گذاری در فوتبال پایه، انبوه مشکلات ساختاری و ضعف مدیریتی، روزبه‌روز شرایط را بدتر می‌کند و بدون گوش شنوا نیز نباید انتظار معجزه داشت.

با راه‌اندازی آکادمی‌ها می‌توان بهترین استعدادها را به تیم‌های پایه و در نهایت به تیم ملی تزریق کرد تا میانگین سنی تیم ملی برای جام جهانی ۲۰۲۶ به حدود ۲۵ تا ۲۶ سال برسد. حتی اگر تیم ملی در مراحل مقدماتی جام جهانی ناکام بماند، باز هم این مسیر ارزشمند است؛ چرا که نسل جدید برای دوره بعدی جام جهانی آماده خواهد شد. این روزها تیم ملی فوتبال به محلی برای رفت‌وآمد بازیکنان جوان تبدیل شده است. امیر قلعه‌نویی تاکنون حدود ۵۰ بازیکن جوان را به تیم ملی دعوت کرده، اما هیچ‌یک از آنها فرصت ماندن و رسیدن به بلوغ فکری و تاکتیکی را پیدا نکرده‌اند. ایران برای ساخت نسل جدید فوتبال، نیاز دارد که هم باشگاه‌ها و هم تیم ملی به بازیکنان جوان زمان بدهند؛ درست همان کاری که کره‌جنوبی و ژاپن انجام دادند.

ژاپنی‌ها در ابتدا ۲۰ تا ۵۰ بازیکن جوان را دعوت کردند و با فرآیند تدریجی غربال‌گری، تیم ملی خود را برای جام جهانی ساختند؛ تیمی که هیچ شباهتی به ترکیب اولیه نداشت. از سوی دیگر، تیم ملی باید برای بازی با تیم‌های بزرگ برنامه‌ریزی داشته باشد تا بازیکنان جوان در این دیدارها به تدریج به بلوغ تاکتیکی برسند.

با وجود پایان نیم‌فصل اول، هنوز برای اظهارنظر درباره تیم قهرمان زود است. حدود ۱۵ تا ۱۶ بازی باقی مانده و چهار تیم استقلال، پرسپولیس، سپاهان و تراکتور مدعیان اصلی قهرمانی هستند. باید دید کدام‌یک از این تیم‌ها فاکتورهای مهمی چون حمایت مدیریتی، توان مالی و برنامه‌ریزی مدون و دقیق را در اختیار دارند. تیم فوتبال چادرملو تیمی بسیار جوان است که با تکیه بر همین جوانی، در نیم‌فصل اول امتیازات قابل توجهی کسب کرد؛ بویژه در بازی‌های خانگی که از حمایت هواداران خود بهره برد. با این حال، درخشش تیم‌های جوان در لیگ برتر معمولاً دوام ندارد و پس از مدتی، به دلیل ضعف مدیریتی، ساختاری، اداری و مالی دچار افت می‌شوند. بنابراین تیمی می‌تواند در کورس قهرمانی باقی بماند که علاوه بر مدیریت ساختاری قوی، کمترین میزان اختطار، اخراج و مصدومیت بازیکنان را داشته باشد. به‌طور طبیعی، تیم‌های جوان به دلیل کم‌تجربگی مرتکب اشتباهات بیشتری می‌شوند، در حالی که تیم‌های باتجربه با برنامه‌ریزی دقیق و بازیکنان شاخص، شانس بیشتری برای قهرمانی دارند. بنابراین، در این فصل نیز استقلال، پرسپولیس، تراکتور و سپاهان رقابت اصلی را برای کسب عنوان قهرمانی دنبال خواهند کرد.

مهارت‌های فردی و تیمی در فاز دفاع و حمله از اهمیت بالایی برخوردار است. در واقع، مهم‌ترین فاکتور موفقیت، انتقال صحیح توپ از دفاع به حمله و بالعکس است. تیمی که بتواند خوب حمله کند و هنگام از دست دادن توپ، به‌درستی دفاع کند، شانس موفقیت دارد؛ در غیر این صورت حرفی برای گفتن نخواهد داشت. مربیان بزرگ دنیا توجه ویژه‌ای به این موضوع دارند و تمرینات گسترده‌ای نیز روی آن انجام می‌دهند.

مایه تأسف است که بسیاری از بازیکنان ایرانی نه در پاس دادن مهارت کافی دارند و نه در حمایت از هم‌تیمی‌های خود. این ضعف تا حد زیادی به مربیان ایرانی بازمی‌گردد که کمتر به دنبال دانش روز و تاکتیک‌های نوین فوتبال هستند. وقتی از رده‌های پایه کار اصولی انجام نمی‌شود، نباید انتظار خروجی بهتر داشت. بازیکنان باید از سن ۸ سالگی آموزش صحیح ببینند تا بتوانند مانند ستاره‌های بزرگ فوتبال جهان، در ۱۶ یا ۱۷ سالگی برای تیم ملی به میدان بروند.

«ایران» علل کاهش کیفی رقابت‌های لیگ برتر ایران و تفاوت با لیگ‌های کشورهای همسایه را بررسی می‌کند

پول پاشی، عامل خوشبختی نیست

گروه ورزشی/

با انجام ۲۲۵ مسابقه در چهارچوب رقابت‌های لیگ برتر فوتبال ایران، نیم‌فصل اول بیست‌وپنجمین دوره این رقابت‌ها پایان یافت و لیگ به ایستگاه میانی خود رسید. بررسی آمار و کیفیت فنی ثبت شده در این ۲۲۵ دیدار نشان می‌دهد به‌رغم هزینه‌های قابل توجهی که در فصل جاری صرف شده، سطح کیفی مسابقات همچنان فاصله‌ای محسوس با انتظارات هواداران و استانداردهای فوتبال روز آسیا دارد.

انتظار می‌رفت با توجه به افزایش بودجه باشگاه‌ها، جذب بازیکنان جدید و اعمال برخی تغییرات مدیریتی، کیفیت فنی مسابقات نسبت به فصول گذشته ارتقا یابد؛ اما آنچه در مستطیل سبز مشاهده می‌شود، تداوم فوتبال کم‌رنگ، محافظه‌کار و عمدتاً فیزیکی در لیگ برتر ایران

است؛ روندی که نه تنها از جذابیت مسابقات کاسته، بلکه به افت محسوس شاخص‌های فنی در مسابقات لیگ برتر منجر شده است.

مقایسه فنی لیگ برتر ایران با لیگ‌های معتبر حوزه خلیج فارس، از جمله عربستان سعودی، امارات متحده عربی و قطر، شکاف کیفی موجود را به روشنی نمایان می‌سازد. در این لیگ‌ها، فوتبال باشگاهی با ریتمی بالاتر، تنوع تاکتیکی بیشتر و اتکا بر بازی مالکانه، پرسینگ مدرن و انتقال سریع از دفاع به حمله دنبال می‌شود؛ مؤلفه‌هایی که به افزایش جذابیت بصری مسابقات و ارتقای سطح فنی بازیکنان منجر شده است.

در لیگ‌های عربستان، قطر و امارات، حضور مربیان بین‌المللی با دانش، بهره‌گیری از آنالیز

داده، فناوری‌های نوین تمرینی و برخورداری از زیرساخت‌های استاندارد، نقشی تعیین‌کننده در ارتقای کیفیت مسابقات ایفا کرده است. در مقابل، فوتبال ایران همچنان با محدودیت‌های جدی در حوزه زیرساخت، زمین‌های تمرینی، پزشکی ورزشی و برنامه‌ریزی بلندمدت مواجه است؛ کاستی‌هایی که مستقیماً بر کیفیت فنی مسابقات اثر منفی می‌گذراند.

از منظر فنی، در فرآیند بازیکن‌سازی نیز تفاوت‌های قابل‌توجهی میان لیگ ایران و لیگ‌های معتبر کشورهای حوزه خلیج فارس به چشم می‌خورد. باشگاه‌های این کشورها با جذب بازیکنان تراز اول بین‌المللی، علاوه بر ارتقای سطح فنی لیگ، بستر مناسبی برای رشد و پیشرفت بازیکنان بومی خود فراهم کرده‌اند.

دروازه بان اسبق تیم ملی در گفت و گو با «ایران»

ولخرجی باشگاه‌ها باعث پیشرفت فوتبال نشده است

گفت و گو

مهری رنجبر/

رسول کریم‌کندی حال و روز لیگ برتر ایران را رضایت‌بخش نمی‌داند. دروازه‌بان

اسبق تیم ملی معتقد است که با وجود چالش‌های زیاد و ناهنجاری‌های موجود در فوتبال ایران، نمی‌توان امید چندانی

به ایجاد جذابیت در رقابت‌های لیگ برتر داشت؛ فوتبالی که با وجود هزینه‌های فراوان، همچنان از کیفیت استاندارد برخوردار نیست و هواداران شاهد جدال‌هایی بی‌کیفیت و فاقد استانداردهای جهانی هستند.

برای بررسی شرایط موجود فوتبال باشگاهی ایران با رسول کریم‌کندی گفت‌وگو کردیم که در ادامه آن را می‌خوانید.

گروه ورزشی/

با نگاهی به آمار نیم‌فصل لیگ برتر، تصویری روشن از فراز و فرود باشگاه‌های حاضر در رقابت‌های لیگ برتر نمایان می‌شود؛ جایی که اعداد، واقعیت موجود در قدرت، ضعف و ثبات تیم‌های حاضر را به شکل صریح نشان می‌دهد.

استقلال با ثبت ۲۰ گل در ۱۵ مسابقه، عنوان بهترین خط حمله نیم‌فصل را از آن خود کرده و نشان داده عطش گلزنی، همچنین یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های این تیم است. در سوی دیگر میدان، فولاد خوزستان با تنها ۷ گل زده، ضعیف‌ترین خط حمله را به نام خود ثبت کرده و از روزهای کم‌فروغ هجومی‌اش حکایت می‌کند.

در خط دفاعی، پرسپولیس با

دریافت فقط ۷ گل، مستحکم‌ترین دیوار دفاعی لیگ را به خود اختصاص داده و نماد نظم و انضباط تاکتیکی بوده است. نقطه مقابل این آمار، مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

سپاهان با ۹ پیروزی، بیشترین برد را در نیم‌فصل به دست آورده و چهره‌ای مدعی از خود به نمایش گذاشته است. اما شمس‌آذر قزوین و مس رفت‌وآمد قرار دارد که با دریافت ۲۰ گل، بیشترین گل خورده را تجربه کرده و نیم‌فصلی دشوار را پشت سر گذاشته است.

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

نیم‌فصل اول لیگ برتر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نیم‌فصل لیگ خیلی سخت بود. تیم‌های کم‌هزینه مقابل تیم‌های پرهزینه خوندنمایی کردند. آنها با انگیزه و دوندگی مقابل بازیکنان گران قیمت، تیم‌های مدعی را به دردسر انداختند. در حالی که بازیکنان ملی‌پوش به خاطر جام جهانی محتاط کار کردند و همین باعث شد تیم‌های پرهزینه و مدعی

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت فوتبال ایران باشد. آنچه بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود، نیاز به نگاهی فنی، علمی و آینده‌نگر برای بازسازی فوتبال باشگاهی و کاهش فاصله با لیگ‌های پیشرو منطقه است؛ مسیری که در صورت نادیده گرفته شدن، شکاف موجود را عمیق‌تر از گذشته خواهد کرد.

مدیریت، زیرساخت و توسعه فنی، سبب شده فوتبال باشگاهی ایران در قیاس با رقبای منطقه‌ای خود دچار افتی تدریجی و محسوس شود؛ افتی که ثمره آن را می‌توان به‌وضوح در آمار، کیفیت مسابقات و نتایج بین‌المللی مشاهده کرد.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ بیست‌وپنجم نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها، بدون اصلاح ساختارها، به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده ارتقای کیفیت